

ПРОСОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННЄВОГО АКТУ ПОХВАЛИ В АНГЛОМОВНОМУ КІНОДИСКУРСІ

Матієнко-Сільницька А. В.

кандидат філологічних наук, доцент

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

ORCID <https://orcid.org/0000-0001-5097-0302>

Савілова Л. В.

кандидат філологічних наук, доцент

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-4506-1769>

Стаття присвячена просодичним характеристикам мовленнєвого акту похвали в сучасному англomовному кінодискурсі. Встановлено, що просодичне оформлення мовленнєвої одиниці слугує вирішальним фактором при трактуванні висловлювання і розкриває адресату як денотативну, а й конотативну значимість мовленнєвої дії. Похвала, спрямована на співрозмовника, зумовлена бажанням адресанта позитивно вплинути на емоційний стан співбесідника, закликати його і надалі вести себе певним чином; а похвала особі, відсутній в момент комунікації, наголошена реципієнту, який не є об'єктом похвали, слугує прихованим докором. Така прагматична гетерогенність обумовлює несхожість просодичних засобів, які вживають адресанти похвали співбесіднику та адресанти похвали третій особі. За сприйнятими акустичними ознаками фрази похвали співрозмовнику характеризуються більшою мелодійною варіативністю: активно використовуються спадний, спадно-висхідний та висхідно-спадний тони та чотири види шкал: спадна, висхідна, ковзна, скандентна шкала. Похвала третій особі характеризується використанням переважно спадного ядрового тону і менш часто висхідно-спадного тону, які комбінуються з двома типами шкал: спадної та ковзної. Фразам похвали співрозмовнику властивий переважно середній тональний рівень вимовлення і середній тональний діапазон, на відміну від фраз похвали третій особі, які вимовляються на більш високому тональному рівні та у широкому тональному діапазоні. Гучності звучання є переважно тихою при вимовленні похвали співбесіднику і нормальною — при вимовленні похвали третій особі. Отже, менш виразні просодичні характеристики похвали співбесіднику ознаки свідчать про щирість мовця, бажання створити позитивно-емоційне тло комунікації та спонукати співбесідника до подальшої демонстрації рис, що визвали похвалу. Яскрава просодична маркованість фраз похвали відсутній в момент комунікації людині свідчать про докладені мовцем зусилля для вираження імплікативних значень, таких як інтенції

докорити співрозмовникові або захистити третю особу від несправедливої критики з боку співрозмовника.

Ключові слова: прагматика, інтенція, мовленнєвий акт, похвала, просодія.

PROSODIC FEATURES OF PRAISE SPEECH ACT IN ENGLISH FILM DISCOURSE

Anna Matiienko-Silnytska

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
Odesa I. I. Mechnikov National University

Larisa Savilova

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor
Odesa I. I. Mechnikov National University

The article is devoted to the prosodic characteristics of praise speech act in modern English-language film discourse. It has been established that the prosodic design of a speech unit serves as a decisive factor in the interpretation of the utterance and reveals to the addressee not only the denotative, but also the connotative significance of the speech act. Praise directed at the interlocutor is determined by the addressee's desire to positively influence the emotional state of the interlocutor, to encourage them to behave in the same way on all further occasions; while praising a person absent at the moment of communication to the recipient, who is not the object of praise, serves as a hidden reproach. Such pragmatic heterogeneity determines the dissimilarity of prosodic means used by addressees of praise to the interlocutor and addressees of praise to a third person. According to the perceived acoustic features, praising the interlocutor is characterized by greater melodic variability: falling, falling-rising and rising-falling tones and four types of scales are commonly used: falling, rising, sliding, scandent. Praise to the third person is characterized by the use of mostly falling tone and, less often, a rising-falling tone, which are combined with two types of scales: falling and sliding. Praising the interlocutor is characterized by a predominantly medium pitch and a medium voice range, unlike praising the third person, which is done at a higher pitch and in a wider voice range. The volume is mainly low when praising the interlocutor and moderate when praising the third person. Thus, less vivid prosodic characteristics of praise to the interlocutor indicate the sincerity of the speaker, the desire to create a positive emotional background of communication and to encourage the addressee to further demonstrate the features that caused the praise. The bright prosodic marking of praise towards a person absent at the moment of communication indicates the effort made by the speaker to express implicative meanings, such as the intention to reproach the interlocutor or to protect a third person from unfair criticism from the interlocutor.

Key words: pragmatics, intention, speech act, praise, prosody.

Вступ. Просодія несе велике семіотичне і психологічне навантаження: висота тону, мелодика, темп і ритм мовлення, гучність — усе використовується для формування змісту усного повідомлення.

Просодія, за визначенням О. О. Селіванової, — це «система супraseгментних компонентів звукового ладу мови: наголосу, мелодики й тону, ритму, інтенсивності, темпу, тембру вимови, паузації, що розглядаються в аспекті їхніх фізичних і рецептивних ознак» (Селіванова, 2011: 605).

Сучасні дослідження свідчать про важливу роль просодії як інструменту впливу. М. Г. Тер-Григорьян та С. А. Домбровська (2021) аналізують роль інтонації у виділенні семантично важливих відрізків мовлення. Деде Ю. В. (2023) зосередила увагу на мелодійних особливостях мітигативних тактик в англomовному кінодискурсі. М. В. Косовець (2023) аналізує просодичні засоби реалізації комунікативних тактик опитування підозрілих в англomовному детективному кінодискурсі. Бігунова Н. О. та Савілова Л. В. (2023) фокусують свою увагу на інтонаційній організації мовленнєвих актів компліменту та лестощів в англomовному кінодискурсі. До просодичних особливостей аргументативних інтернет-джерел звертаються Н. Р. Григорян та Н. Ю. Дьоміна (2024). Як результат, всі дослідники наголошують на важливій ролі просодії та інтонації як інструментів впливу на співбесідника, слухача чи глядача.

Проте, просодична організація мовленнєвого акту похвали залишається недостатньо вивченою. Були спроби порівняти просодичні характеристики позитивно-оцінних актів схвалення, похвали, лестощів і компліменту (Бігунова, 2017). Отже, просодичні характеристики мовленнєвого акту похвали ще не слугували об'єктом окремого комплексного дослідження, що зумовлює актуальність пропонованої розвідки, націленої на встановлення ролі просодичних засобів у маркуванні похвали в англomовному кінодискурсі.

Методи дослідження. Для вирішення цього завдання була застосована комплексна методика, в основі якої лежить низка методів, розроблених науковцями фонетичної школи Одеського національного університету імені І. І. Мечникова:

- Метод теоретичного аналізу, що полягає у лінгвістичній інтерпретації даних, отриманих у результаті використання інструментальних методів;
- Метод аудиторського аналізу, що дозволяє ідентифікувати й інтерпретувати зібрані фонологічні дані;

- Метод інтонування, що полягає в графічному відображенні інтонації фрагментів вибірки (Григорян, Дьоміна, 2024; Деде, 2023 та ін.).

Матеріал аналізу складає вибірка із 72 кіноепізодів вираження похвали із 8 сучасних англомовних фільмів.

Аудиторам була запропонована низка завдань, які вони вирішували в процесі триразового прослуховування виокремлених фраз: 1) визначити тональні характеристики фраз; 2) схарактеризувати рівень вимовляння фраз за наступною шкалою: високий, середній, низький; визначити діапазон фраз за наступною шкалою: широкий, середній, вузький; схарактеризувати зміни швидкості вимовляння фраз. Потім аудиторам пропонувалося заповнити таблиці, оцінюючи вищезгадані параметри.

Результати та обговорення. Перш ніж перейти до результатів проведеного дослідження просодичної організації мовленнєвого акту похвали, слід пояснити, що під похвалою, вслід за Н. О. Бігуною, розуміємо позитивно-оцінний експресивний синкретичний мовленнєвий акт, в якому предметом оцінки є моральні й інтелектуальні риси, вміння і вчинки співрозмовника або відсутньої при розмові людини, а також зовнішність чи манери відсутньої людини (Бігунова, 2017).

Наявна в цьому визначенні диференціація об'єкта похвали не є випадковою, вона обумовлена різною прагматикою актів похвали, спрямованих на співрозмовника та тих, в яких вихваляють якусь третю особу. В першому випадку адресант похвали позитивно впливає на емоційний стан співбесідника, закликає його до дотримання певної поведінки у майбутньому; у другому випадку похвала комусь іншому може слугувати і прихованим докором. Тезою запропонованої розвідки є припущення, що така прагматика віддзеркалюється і в просодичних засобах, які обирає адресант похвали.

Отже, аудиторський аналіз просодії похвали включав, перш за все, вивчення параметру фінального ядрового тону. Тон традиційно вилучається як висотна варіативність голосу (підвищення або зниження) (Roach, 1990). Як варіативний тон розглядають не будь-які висотні модуляції голосу, а лише різкі висотно-мелодійні перепади, за допомогою яких створюється яскравий перцептивний контраст між суміжними складами. Такого роду тон зазвичай іменується в інтонології ядровим тоном (Бігунова, 2017). Тон як порушення поступовості, плавності руху голосу усередині синтагми є найсильнішим засобом виділення змістовної одиниці.

Кожен тон має свою семантику або інгерентне значення. У фонології прийнято вважати, що спадні тони в цілому виражають посилення думки (*reinforcement*), її закінчення, догматичне твердження чого-небудь (Roach, 1990; Григорян, Дьоміна, 2024). Висхідні тони, навпаки, вважаються «відкритими», і виражають не категоричність, а продовження думки, незавершеність, стриманість, примирення і так далі (Тер-Григорян, Домбровська, 2021).

Результати ідентифікації аудиторями термінальних ядрових тонів у фразах похвали відображені в таблиці 1.

Таблиця 1

**Результати ідентифікації аудиторями термінальних ядрових тонів
у фразах похвали (%)**

МА	Термінальний ядровий тон				
	Спадний	Висхідний	Спадно-висхідний	Висхідно-спадний	Рівний
Похвала співрозмовнику	65	10	12,5	12,5	0
Похвала третій особі	56	8	8	28	0
В середньому	60,5	9	10,2	20,2	0

Згідно з думкою аудиторів, для похвали характерним спадний ядровий тон (в середньому 60,5 %), який здатен забезпечувати серйозність, зваженість, категоричність висловлюванням, що є важливим для адресантів похвали. Більшою мірою цей тон властивий фразам похвали співрозмовнику (65 %), адже їх наміри більш «відкриті».

За даними аудиторського аналізу, висхідно-спадний і спадно-висхідний тони властивий фразам похвали співрозмовнику у рівній пропорції (по 12,5 %), а для фраз похвали третій особі більш характерним є висхідно-спадний тон (він сягає 28 % вживань), а спадно-висхідний тон наявний лише у 8 % фраз.

Поширеність висхідно-спадного ядрового тону у фразах похвали третій особі можна пояснити його властивістю забезпечувати захват, захоплення, грайливість, кокетування, а також надавати фразам відтінок переваги і поблажливого повчання. Дійсно, цей тон відомий своєю властивістю до утворення імпліцитних значень, які реципієнт має декодувати з контексту ситуації.

Спадно-висхідний тон, зафіксований у 10,2 % усіх фраз, як відомо, теж використовується тоді, коли мовець розраховує, що слухач розпізнає в повідомленні більше інформації, ніж у ньому закладено експліцитно. Адресант розраховує на досвід і знання співрозмовника. У цьому випадку позитивно-оцінний сенс висловлювання набуває додаткового емоційного забарвлення, і фраза набуває підбадьорюючого, заохочувального, інтимно-фамільярного характеру, що більш властиве фразам похвали співрозмовнику.

Ілюстрацією вживання спадно-висхідного тону може служити наступне висловлювання похвали співрозмовнику, в якому дівчина, закохана у вчителя, вкладає у похвалу захоплення та інтимність:

Molly: *Wait, where are you going?*

Mr. Weaver: *I'm taking a class.*

Molly: ***That is great, Mr. Weaver*** (Crazy Stupid Love, 2011).

Висхідний тон властивий фразам похвали у меншому ступені (в середньому 9 %), цей тон надає висловлюванням характер незавершеності, готовності продовжувати розвивати висловлену думку і продовжувати спілкування. Прикладом може служити типова фраза, що виражає похвалу співрозмовнику: *Well done*, яка в переважній більшості випадків вимовляється висхідним тоном. Рівний тон не є характерним для фраз похвали.

На наступному етапі аудиторського аналізу завданням, яке вирішували аудитори, було дослідження представленості різних видів шкал в тих синтагмах, в яких вони є, — тобто в довших, що мають більше за один наголошений склад. Отримані дані зведені в таблицю 2.

Таблиця 2

Результати ідентифікації аудиторами шкал у фразах похвали (%)

МА	Тип шкали				
	Спадна	Висхідна	Рівна	Ковзна	Скандентна
Похвала співрозмовнику	32	36	4	24	4
Похвала третій особі	50	5,5	5,5	39	0
В середньому	41	20,1	4,7	31,5	2

Як показує аудиторський аналіз, фрази двох типів демонструють різні тенденції: половина фраз похвали третій особі оформлена спадною шкалою, 39 % фраз оформлені ковзною шкалою, решта

шкал (висхідна та рівна) вживаються меншою мірою (по 5,5 %). Фрази похвали співрозмовнику демонструють більшу варіативність: 32 % оформлений спадною шкалою, трохи менше (36,05 %) — висхідною або ковзною (24,0 %), рівна шкала складає лише 4 %. Отже, ковзна шкала частіше оформлює фрази похвали, яка адресована відсутній у момент мовлення людині. Відомо, що ця шкала у поєднанні з спадним ядровим тоном широкого діапазону надає фразам додаткову емпфу, жвавість, робить усі наголошені склади рівною мірою виділеними. Ілюстрацією може служити наступна фраза похвали, яка адресована відсутнім у момент мовлення людям — сестрам передбачуваного нареченого для однієї з п'яти дочок адресанта, місіс Бенетт:

Oh, and his sisters! Oh! Such charming women! So elegant and obliging! (Pride and Prejudice, 2005).

У наведеному прикладі ковзний характер мають наголошені склади у прикметниках позитивно-оцінної семантики.

Щодо висхідної шкали, яка особливо характерна для фраз, які виражають похвалу співрозмовнику (36 %), відомо, що вона створює яскраве інтонаційне тло для спадного ядрового тону широкого діапазону. Разом вони складають яскраве контрастне утворення, що забезпечує значення здивування, захвату, захоплення, викликаних об'єктом позитивної оцінки (Бігунова, 2017). Прикладом вживання висхідної шкали і спадного ядрового тону широкого діапазону може служити наступна фраза, що виражає похвалу співрозмовнику — другу адресанта, який настільки обізнаний в царині залицянь, що може передбачити в пабі вчинки інших чоловіків:

Man, you have a gift! (Crazy Stupid Love, 2011).

Крім того, комбінація висхідної ступінчастої шкали і спадного ядрового тону широкого діапазону надає фразам значення щирості, довірливості, створює інтимну атмосферу спілкування, як, наприклад, під час вираження похвали батька на адресу власної дочки:

That's why you're my favourite daughter! (He's Just Not That Into You, 2009).

Далі аудитори досліджували такі параметри, як тональний рівень вимовлення і тональний діапазон (див. табл. 3).

Як свідчать дані таблиці 3, приблизно в половині випадків фрази характеризуються високим тональним рівнем вимовлення (46,4 %). Найбільш високий тональний рівень відрізняє фрази похвали тре-

тій особі (67,9 %). Їм також властивий найбільш широкий діапазон (68 %). Таким чином, на думку аудиторів, найбільшу виразність в плані тонального параметра демонструють фрази похвали третій особі. Це свідчить про важливість латентних інтенцій мовця. Менш часто у фразах похвали були зафіксовані середній висотний рівень (37,9 %) і середній тональний діапазон (45 %). Середній висотний рівень і середній тональний діапазон більшою мірою характерні для фраз похвали на адресу співрозмовника (55,5 і 81 % відповідно).

Таблиця 3

Результати ідентифікації аудиторомі тональних характеристик фраз похвали (у %)

МА	Рівень вимовляння фрази			Тональний діапазон фрази		
	Високий	Середній	Низький	Широкий	Середній	Вузкий
Похвала співрозмовнику	25,0	55,5	19,5	10,8	81,0	8,2
Похвала третій особі	67,9	32,1	0	68,0	32,0	0
В середньому	46,4	43,8	9,7	39,4	56,5	4,1

Низький тональний рівень, як і вузький тональний діапазон, властивий фразам похвали меншою мірою. Низький тональний рівень характерний для тих фраз похвали співрозмовнику (19,5 %), в яких застосовується висхідна шкала.

Наступним завданням аудиторського аналізу було визначення сприйманої гучності фраз похвали. Результати визначення аудиторомі міри гучності відображені в таблиці 4:

Таблиця 4

Сприймана міра гучності у фразах похвали (у %)

МА	Міра гучності		
	Голосно	Нормально	Тихо
Похвала співрозмовнику	5	37	58
Похвала третій особі	18,8	75	6,2
В середньому	11,9	56,0	32,1

Згідно з думкою аудиторів, в цілому, фрази похвали характеризуються нормальною гучністю (56 %). Пониження гучності, що забезпечує більш довірливу, інтимну тональність спілкування, часто спо-

стерігається у фразах похвали співрозмовнику (58 %) і, значно рідше, у фразах похвали третій особі (6,2 %).

Наведемо приклад пониженої гучності, що спостерігається у фразах похвали співрозмовнику. Лорд Горінг (Руперт Еверетт), розмовляючи з дружиною свого найближчого друга сера Роберта Чілтерна, Гертрудою (Кейт Бланшетт), закликає її діяти. Називаючи її самою сміливою жінкою, він нахиляється до неї ближче, говорить тихим, але наполегливим голосом і дивиться їй прямо в очі: *Ideal husband*

Dear Gertrude, you have more courage than any woman I know. Do not be afraid to use it (*Ideal husband*, 1999).

Далі аудиторі звернулися до параметра темпу мовлення (див. табл. 5).

Таблиця 5

Сприймана швидкість вимовляння фраз похвали (у %)

МА	Швидкість вимовляння		
	Швидко	Нормально	Повільно
Похвала співрозмовнику	45,0	55,0	0
Похвала третій особі	20,0	33,3	46,7
В середньому	3,5	44,2	23,3

Дослідження темпу вимовляння фраз похвали показує його мінливий і нестабільний характер. Нормальний темп характеризує 44,2 % досліджених фраз. Він є особливо характерним для фраз похвали співрозмовнику (55 %). Нормальний темп свідчить про щирість мовця і відсутність прихованих інтенцій.

46,7 % фраз похвали третій особі вимовлені у повільному темпі, що свідчить про докладені мовцем зусилля для вираження імплікативних значень (інтенції докорити співрозмовникові або захистити когось від несправедливої критики з боку співрозмовника). Наприклад, адресант і докоряє адресату і одночасно вступається за третю особу (свого батька), в ситуації коли хлопчик-підліток Роббі (Джон Бобо), який важко переживає розлучення матері і батька, залишається один на один з новим кавалером матері Хеген (Кевін Бейкон). Роббі заявляє йому, що мама все ще любить батька, а батько у всіх аспектах краще Хегена. Експресивно-емоційне забарвлення висловлювання похвали досягається такими просодичними засобами: Роббі

уповільнює темп, робить паузи і «чеканить» кожне слово, супроводжуючи наголоси на словах *better, you, every* кивками голови:

Robbie: So, David, I hear you broke up my parents' marriage. Here's the thing, Lindhagen.

Hagen: Hagen.

Robbie: Whatever. In the end, she winds up back with my dad. He's a better guy than you are in every category. And she still loves him. He's not gonna give up on my mom... (Crazy Stupid Love, 2011).

Прискорений темп, що повідомляє про деяку метушливість адресанта, властивий 45 % фраз похвали співрозмовнику, що увиразнює щирість мовця і його бажання поділитись своїм позитивним емоційним зарядом з приводу певної поведінки співрозмовника.

Отже, аудиторський аналіз свідчить про те, що просодичні особливості мовленнєвого акту похвали визначаються співпадінням / неспівпадінням об'єкта оцінки та адресата повідомлення.

Висновки. Таким чином, просодичне оформлення мовленнєвої одиниці слугує вирішальним фактором при трактуванні висловлювання і розкриває адресату як денотативну, а й конотативну значимість мовленнєвої дії. Похвала, спрямована на співрозмовника, має іншу іллокутивну складову, ніж похвала третій особі. В першому випадку адресант похвали прагне позитивно вплинути на емоційний стан співбесідника, закликати його і надалі вести себе певним чином; а похвала комусь іншому може слугувати і прихованим доктором. Така прагматична гетерогенність віддзеркалюється в просодичних засобах, які вживають адресанти похвали співбесіднику та третій особі.

За сприйнятими акустичними ознаками фрази **похвали співрозмовнику** характеризуються використанням переважно спадного ядрового тону (65 %). В однаковій пропорції використовується спадно-висхідний та висхідно-спадний тон (по 12,5 %). Крім того, фрази похвали співрозмовнику виявляють велику різноманітність мелодійного контуру: спадна шкала складає 32 %, висхідна — 36 %, ковзна — 24 %, скандентна шкала — 4 %. Цим фразам властивий переважно середній тональний рівень вимовляння (55,5 %) і середній тональний діапазон (81 %). У плані гучності звучання така похвала вимовляється, як правило, тихо (58 %). Темп вимовляння фраз похвали співрозмовнику нормальний (55 %) або швидкий (45 %). Наведені ознаки свідчать про щирість мовця, бажання створити позитивно-емоційне

тло комунікації та спонукати співбесідника до подальшої демонстрації рис, що визвали похвалу.

Похвала третій особі характеризується використанням переважно спадного ядрового тону (56 %) і менш часто висхідно-спадного тону (28 %). Окрім активного використання спадної шкали (50 %), у фразах похвали третій особі активно використовується ковзна шкала (39 %). Фрази похвали третій особі характеризуються вживанням високого (67,9 %) або середнього (32,1 %) тонального рівня та широкого тонального діапазону (68 %). Ці фрази характеризуються переважно нормальною гучністю (75 %). У плані гучності спостерігається уповільнення мовлення (46,7 %) або нормальний мовленнєвий темп (33,3 %). Наведені ознаки свідчать про докладені мовцем зусилля для вираження імплікативних значень (інтенції докорити співрозмовникові або захистити когось від несправедливої критики з боку співрозмовника).

Список літератури

Бігунова Н. О. Перцептивне дослідження інтонаційних характеристик позитивно-оцінних фраз (на матеріалі англомовного кінематографічного дискурсу). *Одеський лінгвістичний вісник*. Одеса, 2017. Вип. 10(1). С. 19–22.

Бігунова Н. О., Савілова Л. В. Інтонаційна організація мовленнєвих актів компліменту та лестощів в англомовному кінодискурсі. *Записки з романо-германської філології*. Випуск 1 (50). Одеса: Фенікс, 2023. С. 4–14. <http://rgnotes.onu.edu.ua/article/view/285546>

Григорян Н. Р., Дьоміна Н. Ю. Інтонаційні маркери аргументативних Internet ЗМІ (на матеріалі video-подорожі). *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Філологія*. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2024. Вип. 66. С. 71–75. <http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v66/14.pdf>

Деде Ю. В. Особливості мелодійного оформлення мітігативних тактик в сучасному англомовному кінодискурсі. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. Вип. 66, т. 1. Дрогобич, 2023. С. 112–117.

Косовець М. В. Роль просодії в реалізації стратегії прямого опитування у мовленні сищика — персонажа кінодискурсу. *Записки з романо-германської філології*. Одеса: Фенікс, 2023. Вип. 2 (51). С. 103–115. URL: <http://rgnotes.onu.edu.ua/article/view/296824/291868>

Селіванова О. О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава: Довкілля-Л, 2011. 844 с. Тер-Григорян М. Г., Домбровська С. А. Роль інтонації у виділенні семантично важливих відрізків мовлення (на матеріалі сучасного англомовного кінодискурсу). *Нова філологія : збірник наукових праць*. Запоріжжя: Видавничий

дім «Гельветика», 2021. No 82. С. 292–299. DOI: <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2021-82-47>.

Matiienko-Silnytska A. V. Intonation peculiarities of English Judicial Discourse. *Нова філологія* : збірник наукових праць. Запоріжжя: Видавничий дім «Гельветика», 2020. Вип. 80, том 2. С. 15–19. DOI <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2020-80-2-2>

Roach P. English Phonetics and Phonology. Cambridge: Cambridge University Press, 1990. 212 p.

References

Bihunova N. O. (2017). Pertseptyvne doslidzhennia intonatsiinykh kharakterystyk pozytyvno-otsinnykh fraz (na materiali anhlo movnoho kinematohrafichnoho dyskursu). *Odeskyi linhvistychnyi visnyk*. Odesa, 2017. Vyp.10(1). С. 19–22.

Bihunova N. O., Savilova L. V. (2023). Intonatsiina orhanizatsiia movlennievnykh aktiv komplimentu ta lestoshchiv v anhlo movnomu kinodyskursi. *Zapysky z romano-hermanskoï filolohii*. Vypusk 1 (50). Odesa: Feniks. S. 4–14. <http://rgnotes.onu.edu.ua/article/view/285546>

Hryhorian N. R., Domina N. Yu. (2024). Intonatsiini markery arhumentatyvnykh Internet ZMI (na materiali video-podorozhi). *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Serii: «Filolohiia»*. Vypusk 66. Odesa, 71–75. <http://www.vestnik-philology.mgu.od.ua/archive/v66/14.pdf>

Dede Yu.V. (2023). Osoblyvosti melodiinoho oformlennia mitihatyvnykh taktyk v suchasnomu anhlo movnomu kinodyskursi. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk: mizhvuzivskyi zbirnyk naukovykh prats molodykh vchenykh Drohobyskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka*. Vyp. 66, t. 1. Drohobych. S. 112–117.

Kosovets M. V. (2023). Rol prosodii v realizatsii stratehii priamoho opytuvannia u movlenni syshchyka — personazha kinodyskursu. *Zapysky z romano-hermanskoï filolohii*. Odesa: Feniks. Vyp. 2 (51). S. 103–115. URL: <http://rgnotes.onu.edu.ua/article/view/296824/291868>

Selivanova O. O. (2011). Linhvistychna entsyklopediia. Poltava: Dovkillia-L. 844 s.

Ter-Hryhorian M. H., Dombrovska S. A. (2021). Rol intonatsii u vydilenni semantychno vazhlyvykh vidrizkiv movlennia (na materiali suchasnoho anhlo movnoho kinodyskursu). *Nova filolohiia*. № 82, 292–299.

Matiienko-Silnytska A. V. (2020). Intonation peculiarities of English Judicial Discourse. *Nova filolohiia: zbirnyk naukovykh prats*. Zaporizhzhia: Vydavnychiy dim «Helvetyka». Vyp. 80. Tom 2, 15–19.

Roach P. (1990). English Phonetics and Phonology. Cambridge: Cambridge University Press. 212 p.